

Barcelona 4 de febrer de 1959

Biblioteca de Ciències
i d'Enginyeries

Fundació FERRAN SUNYER I BALAGUER

Volgut amic Corominas,

El resum biogràfic que em demanà es el següent:

Vaig néixer a la ciutat de Figueres el 6 de febrer de 1912, de pare i mare de ascendència totalment ampordanesa. El meu pare avi i besavi i tataravis fins a lo que es recorda eren tots metges. Degut a la paràlisi que de naixença sofreixo la meua formació ha estat totalment autodidacte. La meua primera publicació fou una Nota als C.R. l'any 1939 sobre una classe de transformacions de les fórmules de sommabilitat de sèries analítiques presentada per el Prof. J. Hadamard, el que vaig escriure sense conèixer. Després vaig publicar uns resultats sense importància sobre els teoremes de Picard, Landau i Schottky. El cap d'uns anys d'investigació vaig donar una sèrie de resultats, que crec interessants, demostrant que l'existència de llacunes en les sèries de Taylor representatives de les funcions analítiques feien impossible l'existència de valors excepcionals en el sentit de Picard-Borel. Mes tard vaig estendre aquest resultat a les sèries de Dirichlet en una Memòria que considero de les millors i més completa que he publicat. Proseguint l'investigació en aquest sentit vaig demostrar que l'existència de llacunes feia desaparèixer les excepcions que podien presentar-se en altres teoremes de la variable complexa (per ex. en alguns teoremes sobre unicitat de funcions enteres deguts a Nevanlinna i Cartan). Això em porta a l'hipòtesi de que en quasi tots els terrenys de la teoria de funcions analítiques l'existència de llacunes feia desaparèixer les excepcions. La vaguetat i l'extensió d'aquesta hipòtesi fa que la seva total demostració sigui pràcticament impossible però al mateix temps dona lloc a una sèrie d'investigacions en diferents branques de la teoria de funcions analítiques, algunes de les quals he portat a bon terme i d'altres estic en curs d'investigació. També vaig donar una precisió d'uns resultats de Mandelbrojt, en aquesta direcció el resultat que crec més important és que quan una funció analítica té una sèrie adherent que la representa amb suficient precisió, aquesta funció pot representar-se com el límit d'una successió uniformement convergent de sumes d'exponencials, construïdes d'una certa manera, en una faixa interior a la primera. ~~xxxx~~ Sobre el nombre de valors asimptòtics d'una funció entera d'ordre finit vaig establir la relació entre la velocitat amb que la funció tendeix cap els valors asimptòtics i el nombre d'aquests. El mateix procediment amb permeté obtenir una condició suficient perquè un valor asimptòtic sigui també valor deficient en el sentit de Nevanlinna. També els resultats que obtinguerem amb vostre crec tenen interès. Finalment un altre resultat dels que he obtingut que crec interessant és la generalització del teorema de Scheffer.

Unicament he assistit al Congrés de Matemàtics d'expressió llatina de Nice, però no em succeï res d'important.

He obtingut un premi de l'Acadèmia de Barcelona, el Prat de la Ribera de l'Institut d'Estudis Catalans, un de l'Acadèmia de Zaragoza, tres del C. Sup de Investigaciones Científicas, entre ells el Francisco Franco de l'any 1956 i dos de l'Acadèmia de Madrid.

M'he ocupat de molts altres temes però crec que en un resum biogràfic no té interès parlar-ne, i segurament haurà de retallar molta cosa de la que li poso, però ho faig perquè vostre tingui més llibertat d'elecció. Tregui i posi el que li sembli. Si ~~xi~~ li interessa una llista completa dels treballs que jo he publicat, digui-m'ho i li enviare. Igualment si necessita algun aclariment sobre quelcom que jo hagi resumit massa, ~~xxxxxx~~ o bé més detalls sobre la vida, demani-m'els.

Amb efectuosos records nostres per tots vostres, Rebi una abraçada de